

Endelig indeholder loven en bestemmelse, der tilsigter en *forenkling af lovens administration*. Denne bestemmelse findes i § 3, stk. 2, der på den daværende justitsministers foranledning blev tilføjet under forslaget's behandling i landstinget. Bestemmelsen giver justitsministeren adgang til at tillade, at *ligbrænding sker uden forelæggelse af den i paragraffens første stykke omhandlede attest fra politiet*, såfremt *betryggende kontrol* med, at betingelserne for ligbrænding er opfyldt, på anden måde kan tilvejebringes. Forslaget herom begrundedes med, at det under forvaltningskommissionens arbejde med Københavns politis forhold blev oplyst, at den foreskrevne politikontrol i hovedstaden med det store antal ligbrændinger giver anledning til en mængde blanketekspeditioner, og at politiet ikke nærer nogen interesse i opretholdelsen af dette apparat; kontrollen synes fuldt betryggende at kunne overlades til begravelsesvæsenet, der alligevel skal befatte sig med de pågældende sager. Det samme vil være tilfældet en række steder udenfor København, særlig hvor der er et kommunalt begravelsesvæsen.

Lovforslaget henvistes i landstinget til behandling i et udvalg. Dettes arbejde resulterede i, at hele udvalget med undtagelse af *Krarup* (KF) enedes om en række ændringsforslag, af hvilke de væsentligste er omtalt ovenfor. *Malchau* (KF) og *P. A. Poulsen* (KF) kunne imidlertid ikke tiltræde lovforslaget's bestemmelse om, at ligene af dødfundne, ukendte personer skal kunne brændes, heller ikke med den ovenfor omtalte indskrænkende bestemmelse, som socialdemokratiets, venstres og det radikale venstres medlemmer stillede ændringsforslag om. *Krarup* anfører i en særudtalelse, at han ikke mener, at „ændringer i den nu gældende lov om ligbrænding er påkrævet eller ønskelig. Dette gælder navnlig den foreslåede udvidelse af adgangen til for de efterlevende at træffe bestemmelse om, at ligbrænding skal finde sted, bemyndigelsen for politiet til at lade dødfundne, ukendte personer brænde og bestemmelsen om, at en kirkegårdsbestyrelse kan lade foretage brænding af lig eller ligrester ved opgravning efter fredningstidens udløb. Endvidere er det betænkeligt at lade ansvaret for formaliteternes overholdelse, inden ligbrænding kan finde sted, overgå fra politiet til begravelsesmyndighederne.